

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 8089/05
16.05.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Vukicom Latinović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Direkcije za poslovni prostor grada Beograda, koju zastupa Gradsko javno pravobranilaštvo, Beograd, Ulica Tiršova broj 1, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava - Regionalni centar Beograd broj 47-970/2004-02 od 6.4.2005. godine, u predmetu poreza, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.5.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava - Regionalni centar Beograd broj 47-970/2004-02 od 6.4.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava - Regionalni centar Beograd, Filijala Vračar broj 47/1-561/04 od 8.11.2004. godine, kojim je tužiocu naloženo da radi otklanjanja nezakonitosti i nepravilnosti, u postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja poreza na promet usluga, u periodu poslovanja od 1.4.2001. do 30.9.2004. godine, uplati porez na promet usluga u ukupnom iznosu od 288.920.345,77 dinara i pripadajuću zakonsku kamatu obračunatu zaključno sa 31.12.2003. godine, u iznosu od 72.457.872,28 dinara, u roku od 10 dana od dana prijema rešenja.

Tužilac u tužbi podnetoj preko zakonskog zastupnika osporava zakonitost rešenja tuženog organa navodeći da Direkcija za poslovni prostor Grada Beograda nije javno preduzeće, već deo gradske uprave, čija je osnovna uloga ostvarivanje javne funkcije izdavanja u zakup poslovnog prostora, a prihodi dobijeni od izdavanja u zakup imaju tretman javnog prihoda i ulaze u Budžet Grada Beograda. Smatra da je osporeno rešenje pravno neodrživo jer je u suprotnosti sa odredbom člana 17. stav 1. tačka 3. Zakona o porezu na promet, koji propisuje da se porez na promet usluga ne plaća na usluge koje vrše državni organi, organi teritorijalne autonomije i organi lokalne samouprave u ostvarivanju javne funkcije, kao i sa odredbama Zakona o javnim prihodima i rashodima i Zakona o lokalnoj samoupravi. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu u svemu ostao pri razlozima datim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Vrhovni sud Srbije je ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta, našao da je tužba osnovana.

Po nalaženju suda, pogrešno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja kojim je tužiocu naloženo da radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti u postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja javnih prihoda u periodu od 1.4.2001. do 30.9.2004. godine na ukupan iznos naknade od 1.444.540.861,84 dinara, koju je tužilac ostvario od izdavanja u zakup poslovnog prostora, izvrši uplatu obračunatog poreza na promet usluga i pripadajuće kamate prema specifikaciji navedenoj u prvostepenom rešenju.

Prema odredbama člana 12. st. 1, 2. i 3. tačka 7. i člana 13. stav 1. Zakona o porezu na promet ("Službeni glasnik RS", br. 22/01, 73/01, 80/02 i 70/03), porez na promet usluga plaća se na promet usluga koje se obavljaju uz naknadu, između ostalog i na davanje u zakup pokretnih stvari, poslovnog i drugog prostora, a obveznik poreza na promet usluga je lice koje izvrši uslugu.

Odredbom člana 17. stav 1. tačka 3. istog zakona propisano je da se porez na promet usluga ne plaća na usluge koje vrše državni organi, organi teritorijalne autonomije i organi lokalne samouprave u ostvarivanju javne funkcije.

Po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, izdavanje u zakup poslovnog prostora u državnoj svojini pretstavlja usluge koje organi lokalne samouprave ostvaruju u vršenju javne funkcije. Ovo stoga što uređivanje i obezbeđenje korišćenja poslovnog prostora, prema članu 18. tačka 8. i članu 21. stav 2. Zakona o lokalnoj samoupravi ("Službeni glasnik RS", br. 9/02...33/04 i 135/04), predstavlja poslove iz izvornog delokruga opštine, odnosno grada. U skladu sa odredbom člana 24a Odluke o gradskoj upravi ("Službeni list Grada Beograda" br. 5/92...33/03), Direkcija za poslovni prostor Grada Beograda je vršila poslove koji se odnose na upravljanje

poslovnim prostorom na kome je nosilac prava korišćenja Grad Beograd; vodila evidenciju poslovnog prostora; obavljala stručne poslove davanja u zakup, odnosno na korišćenje poslovnog prostora; vršila nadzor nad korišćenjem poslovnog prostora; starala se o naplati zakupnine i obavljala druge poslove u skladu sa zakonom i propisima Grada Beograda. Poslove davanja u zakup poslovnog prostora i naplate zakupnine Direkcija je vršila kao organ Gradske uprave u ime i za račun Grada Beograda, pa, u skladu sa pravim stavom Vrhovnog suda Srbija, nije obveznik poreza na promet usluga.

Smatrajući da je zbog svega iznetog osporenim rešenjem povređen zakona na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 16.5.2007. godine, U. 8089/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vukica Latinović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MN